

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 255/10
Дана 27.01.2011. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Синише Важића, као председника већа, и чланова већа судија Омера Хацимеровића, Надежде Мијатовић, Бранке Пејовић и Снежане Савић, уз учешће судијског сарадника Игора Рмандића и записничара Јулијане Таталовић, у кривичном предмету против окривљеног Небојше Стојковића и др., због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Горана Павловића, окривљеног Драгана Савовића, бранилаца окривљеног Небојше Стојковића адвоката Зоре Добричанин и адвоката Боривоја Боровића, браниоца окривљеног Драгана Савовића адвоката Ивице Вуковића, браниоца окривљеног Ненада Перића адвоката Ненада Буље, браниоца окривљеног Горана Павловића адвоката Немање Васиљевића, браниоца окривљеног Предрага Вујисића, адвоката Миле Јанковић, и пуномоћника оштећеног као тужиоца-породице Божовић адвоката Зорана Кијевића, изјављеним против пресуде Окружног суда у Београду К.бр.2381/06 од 28.05.2009. године, након одржаног претреса у смислу члана 377 став 5 Законика о кривичном поступнику, дана 27.01.2011. године, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца Гордане Стојановић Милошевић, окривљеног Драгана Савовића и његовог браниоца Ивице Вуковића, донео је и јавно објавио

ПРЕСУДУ

І ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване, жалбе јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду, окривљеног Горана Павловића и његовог браниоца Немање Васиљевића, бранилаца окривљеног Небојше Стојковића адвоката Зоре Добричанин и Боривоја Боровића, браниоца окривљеног Ненада Перића адвоката Ненада Буље, браниоца окривљеног Предрага Вујисића адвоката Миле Јанковић, пуномоћника оштећеног као тужиоца-породице [REDACTED] адвоката Зорана Кијевића, па се пресуда Окружног суда у Београду К.бр. 2381/06 од 28.05.2006. године, у односу на окривљене Небојшу Стојковића, Горана Павловића, Ненада Перића и Предрага Вујисића, потврђује.

П УВАЖАВАЊЕМ жалби, окривљеног Д. [REDACTED] С. [REDACTED] и његовог браниоца Ивице Вуковића, у делу у коме побијају првостепену преседу у односу на кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 Кривичног законика које је извршено на штету Мирослава Секулића, и у делу који се односи на кривичну санкцију, па се ПРЕИНАЧУЈЕ пресуда Окружног суда у Београду К.бр.2381/06 од 28.05.2009.године у односу на окривљеног Драгана Савовића, и то.

1.

у делу пресуде, у којем је оглашен кривим због извршења кривичног дела **тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 Кривичног законика извршеног на штету Мирослава Секулића, тако што га Апелациони суд у Београду,**

на основу члана 355 став 1 тачка 2 Законика о кривичном поступку

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

да је:

Дана 10.11.2001.године око 22,35 часова у Београу, на новом Обреновачком путу, у близини раскрснице са путем за Железник са умишљајем лишио живота [REDACTED] довео у опасност још нека лица, на тај начин што је био у возило којим је управљало ИИ лице, чији идентитет није утврђен, сустигао путничко возило марке „Мерцедес“ сиво-металик боје рег.ознака [REDACTED], којим је управљао оштећени [REDACTED], при чему су се унутар возила налазила супруга [REDACTED] и син [REDACTED] пришао му са леве стране и са места сувозача кроз прозор врата окривљеног Драгана Савовића из пушке марке „ЦЗМ-70 АБ-2“ калибра 7,62мм, фабричког броја 692836 испаљује више хитаца који пролазе кроз возачева врата од возила којим управља оштећени [REDACTED] у правцу његовог тела и главе, наневши му више повреда и то простране ране главе са разорењем и оштећењем ткива великог и малог мозга и можданог стабла, дуж канала стрељне ране, устрељне ране са улазним отвором у левом предпазушијом пределу и раскидом крвних судова меких ткива, органа грудне дупље, оба плућна крила, срчане кесе и обе преткоморе срца и аорте дуж канала стрељне ране, устрељне ране, са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне (слезина, четвртасти режањ јетре, желудац) и грудне (десно плућно крило) дупље, као и лука аорте, дуж канала стрељне ране, устрељне ране, са улазним отвором на левој бочној страни грудног коша и раскидом крвних судова меких ткива и органа трбушне (слезина,

четвртасти режању јетре желуца) и грудне (десно плућно крило, дупље), дуж канала стрељне ране, по грудима и глави, услед којих је на листу места преминуо док је [REDACTED] која је седела на сувозачевом месту задобила прострелну рану мишића изнад леве плећке, прострелну рану кроз ткиву изнад десне дојке и две прострелне ране у меком ткиву у пределу задњег дела врата, при чему је могао да схвати значај свога дела и управља својим поступцима, свестан свог дела и његове противправности и жељни његово извршење,

-чиме би извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 Кривичног законика.

2.

У погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног Драгана Савовића, тако што Апелациони суд у Београду, задржава као правилне утврђене казне затвора због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 245 став 1 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 КЗ СРЈ у трајању од две године и шест месеци, због кривичног дела недозвољено држење оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а у вези са чланом 33 КЗ-а у трајању од три године, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС у вези са чланом 22 КЗ СРЈ у трајању од четири године и због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС у вези са чланом 22 КЗ СРЈ у трајању од четири године, за која кривична дела је оглаплен кривим првостепеном пресудом, а затим узима као утврђену казну затвора у трајању од осам месеци за кривично дело фалсификовања исправе из члана 233 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а, а све у продуженом трајању на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К.бр.981/03 од 27.02.2006.године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1.1347/06 од 27.10.2006.године,

на га применом одредби члана 4, 42, 45, 54, 60 и 63 Кривичног законика.

осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година, у коју казну се окривљеном Драгану Савовићу урачунава време проведеноу притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003.године, и који му се рачуна од 29.03.2003.године кала је лишен слободе на надаље.

3.

У делу одлуке о мери безбедности, тако што Апелациони суд на основу одредби члана 87 став 1 Кривичног законика одузима предмет-једну аутоматску пушку ЦЗ "М70" калибра 7,62x39мм, фабричког броја 692836, која припада непознатом извршиоцу кривичног дела, из разлога опште безбедности.

У осталом делу жалбе браниоца окривљеног Драгана Савовића и његовог браниоца адвоката Ивице Вуковића, **одбијају се као неосноване**

О б р а з л о ж е ъ е

Пресудом Окружног суда у Београду К.бр.2381/06 од 28.05.2009.године окривљени Небојша Стојковић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 245 ста 1 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 КЗ СРЈ и због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а у вези са чланом 33 КЗ-а, па након што је суд окривљеном применом одредби из члана 62 став 1 КЗ узео као утврђену казну затвора у трајању од једне године за кривично дело изнуда у покушају из члана 180 став 1 КЗ РС у вези са чланом 19 КЗ СРЈ на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К.бр.981/03 од 27.02.2006.године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1.1347/06 од 27.10.2006.године, осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од шест година, у коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.203.године, а који се окривљеном рачуна од 29.03.203.године, када је лишен слободе па до 27.02.2006.године. Окривљени Драган Савовић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 245 став 1 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, кривичног дела недозвољеног држања оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а у вези са чланом 33 КЗ-а, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 КЗ-а због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, па му је суд након што је применом одредби из члана 62 став 1 узео као утврђену казну затвора у трајању од осам месеци за кривично дело фалсификовања исправе из члана 233 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а, а све у продужном трајању на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К.бр.981/03 од 27.02.2006.године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1.1347/06 од 27.10.2006.године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од тридесет година, у коју казну се окривљено урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у

Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003.године, а који му се рачуна од 29.03.2003.године, када је лишен слободе па надаље. Окривљени Ненад Перић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање онојних дрога из члана 246 став 3 КЗ-а, па након што му је суд узео као утврђену казну затвора у трајању од три месеца за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 33 став 1 ЗООМ-а РС на коју је осуђен пресудом Другог општинског суда у Београду К.бр.566/02 од 10.06.2003.године, која је преиначена пресудом Окружног суда у Београду Кж.2839/03 од 06.10.2003.године, осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци, у коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003.године, а који се окривљеном рачуна од 29.03.2003.године када је лишен слободе па до 27.02.2006.године. Окривљени Горан Павловић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет онојних дрога у саизвршилаштву из члана 245 став 1 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, кривичног дела недозвољено држање ватреног оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ-а, кривично дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ, кривично дело тешка крађа из члана 204 став 1 тачка 1 КЗ-а, па му је суд након што му је узео као утврђену казну затвора у трајању од осам месеци због иродуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233 став 3 у вези са ставом 1 КЗ РС на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К.бр.981/03 од 27.06.2006.године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1.1347/06 од 27.10.2006.године осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет година и четири месеца, у коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003.године, а који се окривљеном рачуна од 29.03.2003.године када је лишен слободе па надаље. Окривљени Предраг Вујисић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет онојних дрога у саизвршилаштву из члана 245 став 1 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, и због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, па му је суд након што је узео као утврђену казну затвора у трајању од три месеца због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 233 став 1 КЗ РС на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К.бр.981/03 од 27.02.2006.године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1.1347/06 од 27.10.2006.године окривљеног Предрага Вујисића осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет година, у коју казну се окривљеном урачунава и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003.године, а који притвор му се рачуна од 29.03.2003.године када је лишен слободе па до 27.02.2006.године.

На основу одредбе члана 206 став 2 ЗКП-а оштећени [REDACTED]
и [REDACTED] се ради остваривања

имовинско-правног захтева упућују на парнични поступак. На основу одредбе члана 206 став 2 ЗКП-а окривљени Драган Савовић дужан је да оштећеном [REDACTED] на име имовинско-правног захтева исплати износ од 4.214.260,00 динара, а окривљени Драган Савовић и Горан Навловић солидарно на име имовинско-правног захтева оштећеног [REDACTED] и [REDACTED] исплати износ од 226.020,00 динара све у року од 30 дана од дана правноснажности преузеле.

На основу одредби члана 87 Кривичног законика према окривљеном Горану Навловићу изриче се мера безбедности одузимања предмета и то једног пиштоља марке „ЦЗ 99“ са три оквира и 45 комада муниције за исти, једног пиштоља марке „ТТ М57 ЦЗ“ фабричког броја С936 прве боје са оквиром и девет метака калибра 7,62 мм, и једног мини никлованог пиштоља са црним рукохватом чешће производње са шест комада метака калибра 6,35мм.

На основу одредби члана 87 Кривичног законика према окривљенима Небојши Стојковићу, Драгану Савовићу и Предрагу Вујисићу изриче се мера одузимања предмета и то пиштоља марке „ЦЗ М-88“ калибра 9мм, фабричког броја 626354, пиштољ марке „Берета“ фабричког броја М-41643 са пригушивачем, пиштољ марке „Стар“ швајцарске производње, фабричког броја 1215455, пиштољ калибра 6,35мм неизнатог произвођача са оштећеним фабричким бројем, револвер „Колт Магнум П-357“ ЦЗ оштећеног фабричког броја, аутоматски пиштољ „Хеклер“ фабричког броја 00681, аутоматски малокалибарски пиштољ словеначке производње, фабричког броја 3669, аутоматска пушка модел 92 фабричког броја 10311, аутоматска пушка модел 70а фабричког броја Б4731, пушка пумпарица марке „Мозберг“ фабричког броја К-223033, пластични експлозив „Пенетрит“ у количини од 1.515,16 грама, паковање пластичног експлозива марке „Пенетрит“ у количини од 200,10 грама, експлозив „ТНГ“ у количини од 493,16 грама, једне бојеве ручне бомбе М-75 број 9803 компилетна са експлозивним пуњењем и упаљачем, четири вежбовне детонаторске каписле број 8, две детонаторске каписле број 8 са алуминијумском конзуљицом, једну електричну детонаторску капислу број 8, шест метара спорогорућег штапина, као и муницију осам пуних оквира за аутоматску пушку калибра 7,62мм, 50 комада патрона калибра 12мм, девет кутија од по 70комада метака калибра 7,62мм пиштолских, 50 комада малокалибарске муниције калибра 22мм, једно паковање од 25 комада пиштолске муниције типа „Берета“, пет оквира муниције за „Хеклер“, пет метака калибра 7,62мм и 7 метака револверских 357.

На основу одредби члана 87 Кривичног законика према окривљеном Драгану Савовићу изриче се мера безбедности одузимања предмета и то једне аутоматске пушке ЦЗ „М70“ калибра 7,62x39мм, фабричког броја 692836.

На основу одредби члана 245 став 4 КЗ СРЈ према окривљеном Горану Навловићу изриче се мера безбедности одузимања предмета и то 1.634,47 грама

опојне дроге-хероина и 174,51 грам опојне дроге-кокаина.

На основу одредби члана 246 став 7 Кривичног законика од окривљеног Ненада Перића одузима се 0,73 грама опојне дроге-марихуане.

На основу одредбе члана 83 став 1, 5 и 6 Кривичног законика окривљеном Ненаду Перићу се изриче мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се спровести на слободи и не може трајати дуже од три године.

На основу одредбе члана 91 став 1 и 2 КЗ-а од окривљеног Драгана Савовића се одузима имовинска корист прибављена кривичним делом разбојништво извршеног на штету ██████████ у износу од 4.214.260,00 динара.

На основу одредбе члана 91 став 1 и 2 Кривичног законика од окривљеног Драгана Савовића и окривљеног Горана Павловића се одузима имовинска корист прибављена кривичним делом разбојништва извршеног на штету оштећених ██████████ и ██████████ у износу од 226.020,00 динара.

На основу одредбе члана 91 став 1 и 2 Кривичног законика од окривљеног Горана Павловића се одузима имовинска корист прибављена кривичним делом тешке крађе извршене на штету оштећене ██████████ у износу од 110.000,00 динара.

На основу одредбе члана 196 став 1 Законика о кривичном поступку а у вези са чланом 193 став 2 тачка 1, 3 и 9 ЗКП-а, обавезује се окривљени Небојша Стојковић да на име трошкова кривичног поступка плати укупан износ од 44.520,00 динара и то: на име трошкова вештачења износ од 28.000,00 динара, на име трошкова довођења износ од 6.520,00 динара и на име судског паушала износ од 20.000,00 динара, све у року од 30 дана, од дана правноснажности пресуде.

На основу одредбе члана 196 став 4 ЗКП-а, окривљени Драган Савовић, Горан Павловић и Предраг Вујисић се ослобађају илађања трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава овога суда.

Под ставом II пресуде Окружног суда у Београду К.бр.2381/06 од 28.05.2009.године на основу одредби члана 355 тачка 3 ЗКП-а окривљени Ненад Перић и окривљени Синиша Јлавчић, ослобађају се од оптужбе да су извршили као саизвршиоци кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ-а у вези са чланом 33 КЗ-а у стицају са кривичном делом недозвољеног држања оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а а у вези са

чланом 33 КЗ-а. На основу одредбе члана 197 став 1 ЗКИ-а трошкови кривичног поступка у односу на ослобађајући део пресуде а у односу на окривљеног Ненада Перића и Синишу Плавшића падају на терет буџетских средстава суда.

На основу одредбе члана 355 тачка тачка 3 ЗКИ-а окривљени Небојша Стојковић, Драган Савовић и Ненад Перић ослобађају се од оптужбе да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 1 и 3 КЗ РС у вези са чланом 33 КЗ РС. На основу члана 206 ЗКИ-а оштећени Е[...], и [...] се ради остваривања имовинско-правног захтева упућују на парнични поступак.

Под ставом III образложења побијане пресуде, на основу одредби члана 354 тачка 1 ЗКИ-а према окривљено Небојши Стојковићу одбија се оптужба да је извршио кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 став 1 тачка 1 и 3 КЗ-а у вези са чланом 33 КЗ-а.

Против првостепене пресуде жалбу су изјавили:

-јавни тужилац Окружног јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.500/03 од 01.07.2009.године и то због повреде Кривичног закона, погрешно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду у делу одлуке у којој су окривљени Небојша Перић и Синиша Плавшић ослобођени од оптужбе и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да на наведену пресуду у делу одлуке у коме су окривљени Небојша Стојковић, Драган Савовић, Горан Павловић, Предраг Вујисић и Ненад Перић оглашени кривим преиначи и изрекне им казне затвора у дужем трајању.

-окривљени Горан Павловић и то због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да другостепени суд побијану пресуду укине.

-окривљени Драган Савовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде Кривичног закона и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да другостепени суд побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење.

-бранилац окривљеног Драгана Савовића адвокат Ивица Вуковић и то због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и због одлуке о казни са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду у осуђујућем делу и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање али пред новим већем истог суда.

-бранилац окривљеног Невојше Стојковића адвокат Зора Добричанин

Никодиновић и то из свих законских разлога због којих се може побијати првостепена пресуда са предлогом да другостепени суд осуђујући део првостепене пресуде преиначи и окривљеног Небојшу Стојковића ослободи од оптужбе или да побијани део пресуде преиначи и окривљеном Небојши Стојковићу изrekне кривичну санкцију блажу по врсти или да побијани део пресуде преиначи и окривљеном Небојши Становићу изrekне казну блажу по мери или да побијани део пресуде укине и врати на поновни поступак као и да пресуду Окружног суда у Београду К.бр.2381/06 од 28.05.2009.године у ослобађајућем делу потврди.

-бранилац окривљеног Небојше Стојковића адвокат Боривоје Боровић и то због битне повреде одредаба Законика о кривичном поступку, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, због повреде Кривичног закона и због одлуке о казни, с предлогом да другостепени суд усвоји жалбу укине пресуду и врати предмет првостепеној суду на поновно одлучивање или пресуду преиначи и окривљеног Небојшу Стојковића ослободи од оптужбе.

-бранилац окривљеног Горана Павловића адвокат Немања Васиљевић и то због битне повреде одредаба ЗКП-а, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да другостепени суд преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног Горана Павловића ослободити одговорности за извршења дела која му се оптужницом ставља на терет, тако што ће оптужнице одбити у односу на кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 односно тако што ће му изрећи блажу кривичну санкцију или првостепену пресуду укинути и предмет вратити првостепеном суду на поновно поступање и одлучивање.

-бранилац окривљеног Предрага Вујисића адвокат Мила Јанковић и то због битне повреде одредаба кривичној поступка, повреде Кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду у делу који се односи на њеног брањеника и то тако што ће истог ослободити од оптужбе а у случају да нађе да је кривично одговоран, да му изrekне најблажу казну с применом одредаба института за ублажавање казне.

-бранилац окривљеног Ненада Перића, адвокат Ненад Буља, и то због одлуке о казни, са предлогом да се првостепена пресуда преиначи тако што ће окривљеном бити изречена казна затвора у краћем трајању.

-шуномоћник оштећеног као тужиоца-породице [REDACTED] адвокат Зоран Кијевић и то због битне повреде одредаба Кривичној поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, али из жалбених навода произилази да се пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања, са предлогом да се побијана пресуда у ослобађајућем делу, у односу на кривично дело из члана 114 став 1 и 3 КЗ-а и са чланом 33 КЗ-а извршеног на штету иокојног [REDACTED] те да се у том делу пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговоре на жалбу јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду, благовремено су поднели бранилац окривљеног Небојше Стојковића адвокат Зора Добрчанин, бранилац окривљеног Ненада Перића адвокат Ненад Буља, бранилац окривљеног Горана Павловића адвокат Немања Васиљевић и бранилац окривљеног Синише Плавнића адвокат Мирослав Тодоровић са предлогом да се жалба јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је дана 04.06.2010.године, одржао седницу већа у присуству окривљених, и њихових бранилаца адвоката Татјане Буље, Јелене Марковић Рашић, адвоката Зорана Кнежевића пуномоћника оштећене породице [REDACTED] адвоката Ивице Вуковића, као и у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца, на којој је одлучно да у смислу одредбе члана 375 ЗКП-а одржи претрес пред другостепеним судом и то у односу на окривљеног Драгана Савовића у односу на кривично дело тешко убиство из чл. 114. ст. 1. тач. 3. Кривичног законика извршеног на штету [REDACTED]. Претрес је одржан дана 27.01.2011.године у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду Гордане Стојановић Милошевић, окривљеног Драгана Савовића, његовог браница Ивице Вуковића, па је Апелациони суд у Београду након разматрања списка предмета, саслушања окривљеног и читања раније изведенних доказа, а након разматрања навода жалби, и одговора на жалбе, нашао:

Жалбе окривљеног Драгана Савовића и његовог браниоца Ивице Вуковића у делу које се односе на кривично дело **тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 Кривичног законика** извршеног на штету [REDACTED] су основане док су у осталом делу, као и жалбе јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду, окривљених Драгана Савовића и Горана Павловића и бранилаца окривљених адвоката Зоре Добрчанин, Боривоја Боровића, Ивице Вуковића, Ненада Буље, Немање Васиљевића и Миле Јанковић, као и пуномоћника оштећеног као тужиоца-породице [REDACTED] адвоката Зорана Кнежевића, оцењене као неосноване.

Апелациони суд је испитујући жалбе окривљеног Драгана Савовића и његовог браниоца Ивице Вуковића, нашао да првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка предвиђену одредбом члана 368 став 1 тачка 10 ЗКП-а, односно да се првостепена пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати. Наиме, у првостепеној пресуди у односу на кривично дело **тешко убиство из чл. 114. ст. 1. тач. 3. Кривичног законика**, извршеног на штету [REDACTED], за које је

окривљени Драган Савовић оглашен кривим, првостепени суд је извео као доказ, и своју пресуду засновао на записнику о испитивању сведока [REDACTED] на главном претресу од 03.06.2005.године, записнику о испитивању сведока Небојше Поповића на главном претресу од 03.06.2005.године, записнику о испитивању сведока [REDACTED] на главном претресу од 08.04.2005.године, записнику о испитивању сведока [REDACTED] на главном претресу од 20.05.2005.године, записнику о испитивању сведока [REDACTED] на главном претресу од 22.06.2005.године и то у делу у коме се наведени сведоци изјашњавају о присуству и понашању окривљеног [REDACTED] на мосту на реци Колубари дана 30.03.2003.године, као и на фотографијама бр. 2, 3 и 5 које се налазе у фотодокументацији Одељења крим.технике Кт.100/1066/2003 од 30.03.2003.године, а који искази и фотографије се односе на исказ окривљеног Драгана Савовића датог пред органима унутрашњих послова, што је супротно члану 226 став 9 ЗКП-а. Наиме, чланом 226 став 9 ЗКП-а, прописано је под којим условима се записник о саслушању осумњиченог пред органима унутрашњих послова може користити као доказ у кривичном поступку, а да се ван тих случајева такав записник не може користити као доказ. Наведени сведоци су се изјашњавали и на околности шта им је окр. Савовић изјавио и показао на мосту на реци Колубара дана 30.3.2003.године, о чему је сачињена и фотодокументација, дакле и пре него што је саслушан у својству осумњиченог дана 31.3.2003.године, о ком саслушању је састављен записник који је правноснажним решењем издвојен из списка предмета, јер његово саслушање није било обављено у складу са одредбом члана 226 став 9 ЗКП-а.

Апелациони суд у Београду на претресу одржаном дана 19.11.2010.године, откнои ову битну повреду одредаба кривичног опступка и након спроведеног доказног поступка, на основу одредбе члана 337 став 3 ЗКП-а, решењем издвојио из списка предмета наведене записнике и фотографије, па је након оцене доказа које је извео нашао да није доказано да је окривљени Драган Савовић извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 Кривичног законика извршеног на штету [REDACTED] те га је на основу члана 355 став 1 тачка 2 ЗКП-а, ослободио га од оптужбе да је извршио ово кривично дело, јер ни један изведен доказ не повезује окр. Савовића са пушком за коју је првостепеном пресудом правилно утврђено да је са њом извршено убиство [REDACTED].

Како је Апелациони суд окривљеног Драгана Савовића ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 3 Кривичног законика извршеног на штету [REDACTED], испитијући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичним санкцијама у односу на кривична дела за која је окривљени Савовић оглашен кривим и осуђен, и у односу на која дела је првостепена пресуда потврђена, овај суд је ценио све околности које су од значаја за избор врсте и висине кривичне санкције прописане одредбом члана 54 Кривичног законика. Олакшавајућих околности

овај суд није напао док је од отежавајућих околности ценио чинјеницу да је осуђен на казну затвора у трајању од четрдесет година и то правоснажном пресудом Окружног суда у Врању К бр.2/06 од 13.11.2006. године због кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из чл. 114. тач.9. у вези са чл. 33. Кривичног Законика.Имајући у виду наведену околност, Апелациони суд у Београду, задржава као правилне утврђене казне затвора због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 245 став 1 КЗ СРЈ у вези са чланом 22 КЗ СРЈ у трајању од две године и шест месеци, због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја у саизвршилаштву из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а у вези са чланом 33 КЗ-а у трајању од три године, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС у вези са чланом 22 КЗ СРЈ у трајању од четири године и због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС у вези са чланом 22 КЗ СРЈ у трајању од пет година, за која кривична дела је оглашен кривим првостепеном пресудом а затим узима као утврђену казну затвора у трајању од осам месеци за кривично дело фалсификовања исправе из члана 233 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а, на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду К.бр.981/03 од 27.02.2006.године, која је преиначена пресудом Врховног суда Србије Кж1.1347/06 од 27.10.2006.године, па га суд применом одредби члана 4, 42, 45, 54, 60 и 63 Кривичног законика, осуђује **на јединствену казну затвора у трајању од 15 (петнаест) година**, у коју казну се окривљеном Драгану Савовићу урачунава време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003.године, и који му се рачуна од 29.03.2003.године када је лишен слободе па надаље.По налажењу већа Апелационог суда у Београду наведеном кривичном санкцијом ће се у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ-а а у оквиру оштећене сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ-а.

У осталом делу суд је жалбе окривљеног Драгана Савовића и његовог браниоца Ивице Вуковића, као и жалбе јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду, окривљених Драгана Савовића и Горана Павловића и бранилаца окривљених адвоката Зоре Добричанин, Боривоја Боровића, Ивице Вуковића, Ненада Буље, Немање Васиљевића и Миле Јанковић, као и пуномоћника оштећеног као тужиоца-породице █████ адвоката Зорана Кисежевића, оценио као неосноване а у првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка ни повреде Кривичног закона, на које жалбени суд пази по службеној дужности у смислу члана 380 ЗКП-а.

По налажењу Апелационог суда у Београду, неосновани су жалбени наводи бранилаца окривљених Небојше Стојковића, Драгана Савовића и Горана Павловића, којима се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тач. 10. ЗКП-а, односно из разлога што се првостепена пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о

кривичном поступку не може заснивати. Наиме у жалбама се наводи да се првостепена пресуда између осталих доказа заснива и на потврди о привремено одузетим предметима СУП-а Београд, УКП Друго одељење од 29.03.2003. године, а коју потврду је потписао окривљени Горан Павловић, иако окривљени Павловић није у складу са одредбом чл. 226. ст. 8. ЗКП-а и чл. 13. ст. 3 и ст. 6. ЗКП-а, поучен да узме браниоца који ће присуствовати његовом даљем саслушању, а без којег упозорења је окривљени потписао наведену потврду.

Неосновани су и жалбени наводи бранилаца окривљених Небојше Стојковића, Драгана Савовића и Горана Павловића, којима се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тач. 10. ЗКП-а, односно из разлога што се првостепена пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати. У жалбама се наводи да је претресање гараже у улици Алије Алијагића обављено од стране полиције супротно одредбама чл. 78. чл. 79., чл. 80., и чл. 81. ЗКП-а, односно да претресање није одобрио суд, истом нису присуствовала два сведока, није издата потврда лицу од којег се ствари одузимају, те да нема доказа да је држалац стана позван да присуствује претресању. Ови жалбени наводи су оцењени као неосновани јер су радње претресања гараже и сачињавања потврде о одузетим стварима предузете у складу са прописима који су важили у време предузимања ових радњи тј. одредбама ЗКП-а и прописа који су били на снази у време ванредног стања.

Жалбени наводи бранилаца окривљених Дргана Савовића и Небојше Стојковића, којима се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тач. 11. ЗКП-а, односно да је изрека пресуде неразумљива и да нема разлоге о одлучним чињеницама јер нису тачно означене радње извршења за сваког окривљеног понаособ, су неосновани, као и жалбени наводи бранилаца окривљених Дргана Савовића, Небојше Стојковића и Горана Павловића, којима се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тач. 11. ЗКП-а, јер је иста неразумљива, из разлога што се не наводи прецизно која дрога и у којој количини је пронађена у стану у ул. Опленачкој 8 а која дрога и у којој количини је пронађена у гаражи у ул. Алије Алијагића, су неосновани јер је у изреци пресуде дат опис радњи које су предузели окривљени из кога јасно произлази које је радње предузело сваки од њих, као и да је прецизно наведено која дрога и у којој количини је пронађена у стану у ул. Опленачкој 8 и у гаражи у ул. Алије Алијагића, с обзиром на то да су окривљени оглашени кривим у односу на целокупну количину и врсту дроге, пронађену у овим објектима.

По налажењу већа Апелационог суд у Београду, неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду, у којима се наводи да је првостепени суд погрешно цепио изведене доказе и због тога погрешно утврдио ојлучне чињенице, када је окривљене Ненада Ђерића и окривљеног Синишу Плавнића ослободио од оптужбе да су извршили кривично

дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет у опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ-а у стицају са кривичним делом недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а а у вези са чланом 33 КЗ-а. Наиме, по налажењу већа Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд на 114 страни образложења побијање пресуде, ценећи чињеницу да су у стану у Раковици у ул. Опленачкој бр. 8-а поред окривљених Стојковића, Савовића, Павловића и Вујисића, који су оглашени кривим и осуђени, затечени окривљени Ненад Перић и окривљени Синиша Јлавишић, нашао ценећи њихове наводе да су се исти случајно затекли у стану дана 29.03.2003. године приликом лишења слободе, те имајући у виду да од њих ништа није одузето од оружја и наркотика, те да нису пронађени њихови отисци напиларних линија, а имајући у виду чињеницу да окривљени нису изнајмили стан у Опленачкој улици број 8-а у коме су затечени, нити гаражу у углу улица Алије Алијагића и улице Гочке, то је и по налажењу већа Апелационог суда у Београду, правилно првостепени суд због недостатка доказа окривљени Синишу Перића и Ненада Перића ослободио од оптужбе у смислу одредбе члана 355 тачка 3 ЗКП-а да су извршили кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ-а у вези са чланом 33 КЗ-а у стицају са кривичним делом недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 33 КЗ-а, те су стога супротни наводи јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду оцењени као неосновани.

Неосновани су по налажењу Апелационог суда у Београду, жалбени наводи окривљених Горана Павловића и Драгана Савовића, као и жалбени наводи бранилаца окривљених Небојше Стојковића, Предрага Вујисића, Драгана Савовића и Горана Павловића, којима се побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и то у делу одлуке којом су горе окривљени оглашени кривим, што су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245 став 1 КЗ СР у вези са чланом 22 КЗ СРЈ у стицају са кривичним делом недозвољено држање експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика у вези са чланом 33 Кривичног законика, из разлога што је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање када је нашао да су окривљени извршили горе наведена кривична дела.

Наиме, утврђујући чињенично стање првостепени суд је на основу исказа саслушаних сведока [REDACTED] и [REDACTED] радника ОУП-а Раковица, утврдио да су у стану у ул. Опленачкој број 8 у Раковици затечени окривљени Небојша Стојковић, Драган Савовић, Горан Павловић и Прелраг Вујисић и то дана 29.03.2003. године, те да је критичном приликом у стану пронађена дрога и оружје, а о чему је сачињена службена белешка од 29.03.2003. године, и то о свим стварима који су пронађени у наведеном стану, а да из исказа сведока [REDACTED] произилази да је окривљени Горан Павловић затечен у стану у

Опленачкој број 8, са торбом у којој је била дрога. Из извештаја Полицијске бригаде II батаљона од 29.03.2003. године, утврђено је да је радник II одељења ГСУП-а капетан [REDACTED], предао експлозивна средства која су пронађена у гаражи на углу улица Алије Алијагића и Гочке у Раковици, док је из потврде о привремено одузетим предметима Секретаријата у Београду УКП II одељења од 29.03.2003. године, а коју је потписао окривљени Горан Павловић утврђено да су службена лица од Горана Павловића одузели оружје мунитију која је таксативно наведена у горе поменутој потврди. Утврђујуће чињенично стање првостепени суд је утврдио да су наведено оружје, мунитија и експлозиве материје које су пронађене у стану у ул. Опленачкој број 8 у Раковици коју је изнајмио окривљени Небојша Стојковић, а који стан су заједно користили сва четворица окривљених дакле Небојша Стојковић, Драган Савовић, Горан Павловић и Предраг Вујисић, а које је венитачено од стране Полицијске бригаде II одељења ГСУП-а, и то од стране вештака балистичара Стојана Костића, а који је налаз и по налажењу већа овога суда правилно првостепени суд прихватио. Из напред наведеног произилази, да је утврђено да се ради о ватреном оружју у смислу члана 2 став 2 тачка 1 Закона о оружју и мунитији Републике Србије. Утврђујући чињенично стање првостепени суд је утврдио да је у гаражи у ул. Алије Алијагића, затечено једно возило Рено 21, и много лагера упакованих у оригинална паковања, док су се иза возила налазили монитори са тастатурома, када су извршивши преглед из возила извадили аутоматску пушку М72 модел 92 затим и Хеклер и Кох аутоматску пушку са пригушивачем, пиштолј без тачно одређене марке са пригушивачем, пумпарцу са припадајућом мунитијом, и више комада бомби 5-6 комада М-75, већу количину мунитије за аутоматско оружје за наведене пиштолje, вакумирану кесу са белим прахом тежине негде до 500 грама, затим фирмировану гардеробу већу количине. На основу увида у фотодокументацију Секретаријата у Београду Кт 100/1052 и Кт.1053/03 од 29.03.2003. године као и припадајућег видео записа, у погледу иртреса гараже на углу Гочке и Алије Алијагића те прихвататији исказ [REDACTED] сведока као и његов извештај Одељења за увиђајно-оперативно послове Секретаријата у Београду од 29.03.2003. године, правилно је веће првостепеног суда утврдило да је на поду испред седишта возача затечен црни ранац са раменицима на коме се налазило 31 паковање различитих тежина дроге кокаина и хероина, да је затечено ватreno оружје и то 1 Хеклер фабричког броја 00681, пиштолј са пригушивачем марке Берста фабричког броја Н-41643, пиштолј марке Стар шпанске производње, фабричког броја 11215455, пиштолј непознате марке калибра 6,35 mm општећеног фабричког броја па коме се назиру броји ознаке 3020, једног паковања експлозива ТНТ, 3 паковања пластичног експлозива по 500 грама и једно мање паковање пластичног експлозива неутврђене тежине, те друге разне врсте мунитије и оружја.

Даље, утврђујући чињенично стање првостепени суд је из налаза дактилоскопске идентификације отисака папиларних линија од 30.03.2003. године утврдио да су на возилу марке Рено 21 БГ 247-347 који је критичном ириликом затечен у гаражи у ул. Алије Алијагића и Гочке пронађени

отисци прста палца десне руке дактилоскопираног окривљеног Драгана Савовића, а из извештаја о идентификацији отисака паниларних линија, да су у наведеној гаражи на ~~пластичној~~ боци од газираног сока „Фанте“ пронађени отисци палца десне руке дактилоскопираног окривљеног Горана Павловића. Из налаза и мишљења вештака Зорана Ђорђевића, дипл.физичара хемије, произилази да је у просторијама коју су користили окривљени, у стану у Оplenачкој број 8 као и у гаражи на углу улица Гочке и Алија Алијагића, пронађене опојне супстанце и то хероин у количини од 1.634,47 грама, смеша парациетамола и кофеина у количини од 1.568,31 грам, прокани у количини од 301,79 грама и бензоакант у количини од 327,35 грама, из ког налаза и мишљења произилази да је само супстанца у количини од 1.634,47 грама опојна дрога хероин, док остале супстанце не спадају у опојне дроге. Даље из налаза и мишљења вештака Зорана Ђорђевића произилази да је предмет вештачења била и супстанца која је пронађена у стану у ул.Оplenачкој број 8, која је одузета према потврди о одузетим предметима од 29.03.2008.године од окривљеног Горана Павловића у количини од 174,51 грам, те да је утврђено да се ради о опојној дроги кокаину.

Утврђено чињенично стање, и то у делу одлуке којом су окривљени Горан Павловић, Драган Савовић, Небојша Стојковић и Предраг Вујисић, оглашени кривим, што су као саизвршиоци извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245 став 1 КЗ СР у вези са чланом 22 КЗ СРЈ у стицју са кривичним делом недозвољено држање експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 Кривичног законика у вези са чланом 33 Кривичног законика и по налажењу већа Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно засновао на исказима сведока радника МУП-а, ~~и~~ радника ОУП-а Раковица капетана СУП-а ~~и~~ радника ГСУП-а ~~и~~ ~~и~~ исказа сведока ~~и~~ и ~~и~~ полицијаца одељења ГСУП-а, исказа сведока ~~и~~ за увиђајно-оперативне послове Секретаријата у Београду, као и налазе и мишљења вештака баштичара Стојана Костића налаза и мишљења вештака ГСУП-а дипл.инжењера Стојана Костића, налаза и мишљења вештака ГСУП-а Одељења крим-технике Зорана Ђорђевића дипл.физичара хемије, а које исказе и налазе и мишљења је првостепени суд у целости по налажењу овог суда правилно прихватио као истините, а имајући у виду и све остале изведене доказе, те су стога жалбени наводи окривљених и њихових бранилаца којима се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања оцењују као неосновани.

Имајући у виду да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене по оцени овог суда, првостепени суд је правилно извео закључак о правној оцени радњи окривљених Небојше Стојковића, Предрага Вујисића, Драгана Савовића и Горана Павловића, па је правилно одлучио о њиховој кривици и правној квалификацији из члана 246 став 1 КЗ у вези са чланом 33

КЗ-а у стицају са кривичним делом недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348 став 3 у вези са ставом 1 КЗ-а у вези са чланом 33 КЗ-а, правилно је применењен закон јер се у радњама окривљених стичу објективна и субјективна обележја кривичноих дела за која су оглашени кривим, па се цитирани жалбени наводи окривљених Горана Павловића и Драгана Савовића, као и жалбени наводи бранилаца окривљених Небојше Стојковића, Предрага Вујисића, Драгана Савовића и Горана Павловића, којима се првостепена пресуда побија, због повреде Кривичног Законика, показују неоснованим.

Неосновани су жалбени наводи браниоца окривљеног Небојше Стојковића адвоката Зоре Добричанин-Никодиновић, браниоца окривљеног Драгана Савовића адвоката Ивице Вуковића и браниоца окривљеног Горана Павловића адвоката Немање Васиљевића, да је првостепени суд повредио кривични закон, тако што је у односу на кривично дело Недозвољено држање оружја и експлозивних материја из чл. 348. ст. 3. у вези са ст. 1. КЗ у вези са чл. 33. КЗ, окривљене огласио кривим, и да је имајућу виду Наредбу о легализацији и предаји оружја (Сл.гласник РС бр.31/23,37/2003), а која је ступила на снагу 25.03.2003. године, у односу на ово кривично дело оптужбу требао одбити.

Наиме, Наредбом о легализацији и предаји оружја (Сл.гласник РС бр.31/23,37/2003) је било прописано да лица која неовлашћено држе ватreno оружје у одређеном року исто могу предати надлежном органу, када неће одговарати због извршења кривичног дела из чл. 348. ст. 3. у вези са ст. 1. КЗ, али тиме није декриминализовано неовлашћено држање оружја у року одређеном за његову предају надлежном органу, те је првостепени суд правилно извео закључак да су окривљени неовлашћено држали ватreno оружје.

По налажењу већа Апелационог суда у Београду, неосновани су жалбени наводи окривљеног Горана Павловића и његовог браниоца Немање Васиљевића, као и браниоца окривљеног Драгана Савовића адвоката Ивице Вуковића, којима се побија првостепена пресуда због нотаријино и непотпуно утврђеног чињеничног стања, и то у односу на кривично дело разбојништва у саизвршиштву из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, које је учињено на штету [REDACTED] и [REDACTED]. Наиме, по налажењу овог суда првостепени суд правилно и свестрано ценећи изведене доказе и одбрану окривљених, поуздано утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке у овој кривично-правној ствари и наведено образложење у првостепеној пресуди прихвати овај суд и на исто упућује. У изјављеним жалбама се и не указује на постојање неке чињенице, околности или пак доказа који нису били ценењени од стране првостепеног суда који би довели у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, већ се износи сопствена оцена изведенних доказа и одбрана окривљених, а што је све првостепени суд имао у виду и по налажењу овог суда правилно оценио и за своје закључке дао јасне, логичне и у свему прихватљиве разлоге.

Наиме, да су окривљени Драган Савовић и Горан Павловић извршили радње описане у изреци првостепене пресуде, произилази из исказа оштећеног ██████████, и исказа ██████████. Оштећени ██████████ је означено лице које је извршило кривично дело над њим и то окривљене ██████████ Савовића, а кога је и препознао и приликом препознавања у СУП-у, а о чему је и сачињен записник о препознавању, док је означујући друго лице као извршиоца описао као лице које је било у полицијској униформи, висок између 180 и 185 цм рије косе са једном бубуљицом, па је првостепени суд и по налажењу већа овог суда правилно утврдио да лице које је описао оштећени ██████████ као лице које је било у полицијској униформи рије косе окривљених Горана Павловића јер исти има рију косу и висину између 180 и 185 цм. Имајући у виду исказе сведока оштећених ██████████ и ██████████, те записника о препознавању сачињеног у СУП-у од стране оштећеног ██████████ као и његовог препознавања на главном претресу окривљеног Драгана Савовића, првостепени суд је и по налажењу овог већа ценећи све наведене доказе како појединачне тако и у међусобној повезаности правилно и потпуно утврдио чињенично стање.

Из овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања заснованог на јасној и свеобухватној оцени сваког доказа посебно и свих доказа заједно, произилази логичан и недвосмислен закључак првостепеног суда који у потпуности прихвата овај суд да су окривљени Горан Павловић и Драган Савовић као саизвршиоци извршили кривично дело разбојништво из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, и то на начин како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде, те су по овом основу жалбеног побијања првостепене пресуде, жалбе окривљеног Драгана Савовића и бранилаца окривљених Драгана Савовића и Горана Павловића оцењени као неосноване.

Имајући у виду све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене по оцени овог суда, првостепени суд је правилно извео закључак о правној оцени радњи окривљених Драгана Савовића и Горана Павловића, па је правилно одлучио о њиховој кривини и правној квалификацији из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, правилно је примењен закон јер се у радњама окривљених стичу објективна и субјективна обслежја кривичних дела за која су отапани кривим, па се цитирани жалбени наводи окривљених Драгана Савовића и бранилаца окривљених Драгана Савовића и Горана Павловића, којима се првостепена пресуда побија због кривичног закона, показују неосновани.

Неосновани су жалбени наводи окривљеног Драгана Савовића и његовог браниоца адвоката Ивице Вуковића, којима се првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и то у односу на кривично дело разбојништво у саизвршилантву из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС у вези са чланом 22 КЗ СРЈ извршеног на питету ██████████, јер је

првостепени суд правилио и свестрано ценећи изведене доказе и одбрану окривљеног, поуздано утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке у овој кривично-правној ствари и наведено образложение у првостепеној пресуди прихвата овај суд и на исто упућује.

Наиме, да је окривљени извршио радње описане у изреци првостепене пресуде, произилази из исказа оштећеног [REDACTED] гао и записника о преизнавању лица сачињеног у ГСУП-у од 31.03.2003. године и то у присуству заменика ОЈТ-а у Београду, када је оштећени [REDACTED] указао на извршиоца дела разбојништва и то на лице окривљеног Драгана Савовића, кога је препознао, те је стога првостепени суд ценећи наведене доказе како појединачно тако и у међусобној повезаности, правилио утврдио да је окривљени Драган Савовић, заједно са ИН лицем, чији идентитет суд није утврдио извршио кривично дело, које му је стављено на терет и то на интету [REDACTED].

Имајући у виду да су све одлучне чињенице правилио и потпуно утврђене и по оцени овог суда, правилио је првостепени суд извео закључак о правној оцени радњи окривљеног Драгана Савовића, па је правилио одлучно о његовој кривици и правној квалификацији из члана 168 став 2 у вези са ставом 1 КЗ РС, у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, правилио је примењен закон јер се у радњама окривљеног стичу објективна и субјективна обележја кривичног дела за која је оглашен кривим, па се цитирани жалбени наводи окривљеног и његовог браниоца којима се првостепена пресуда побија због повреде Кривичног законика, показују неоснованим.

По оцени овог суда неосновани су жалбени наводи пуномоћника оштећене породице [REDACTED] адвоката Зорана Кнежевића, којима се оспорава првостепена пресуда због погрешно и неотпuno утврђеног чињеничног стања, у односу на кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из чл. 114. ст. 1. тач. 3. у вези са чл. 33. КЗ РС извршено на интету оштећеног [REDACTED] за које су окривљени Небојша Стојковић, Драган Савовић и Ненад Перић применом одредби чл. 355. тач. 3 ЗКИ-а ослобођени од оптужбе, јер је првостепени суд правилио и свестрано ценећи изведене доказе и одбрану окривљених, поуздано утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке у овој кривично-правној ствари и наведено образложение у првостепеној пресуди прихвата овај суд и на исто упућује. У изјављеној жалби се наводи да првостепени суд није поново саслушао сведоке оштећене [REDACTED] као ни сведо [REDACTED], те да на тај начин није поступило по налозима Врховног суда Србије из пресуде Кж бр.1347/06 од 27.10.2006. године.

Наиме, првостепени суд је поступајући по примедбама Врховног суда саслушао-замолним путем, преко Основног суда у Бару [REDACTED] која је навела да остаје у целости при исказу датом на главном претресу пред првостепеним судом, док сведок [REDACTED] и након издавања наредбе за

привођење, није могао бити пронађен на адресама којима је суд располагао, па је након провере преко Уреда за регистар становништва-Потражног центра, утврдио да је сведок [REDACTED] само фиктивно пријављен на расположивој адреси, те је стога и по налажењу овог суда одбио предлог пуномоћника оштећеног породице [REDACTED] за саслушање сведока [REDACTED] из разлога што је исти недоступан државним органима Републике Србије, те су стога супротни наводи пуномоћника оштећене породице [REDACTED] оцењени као неосновани.

Правilan је закључак првостепеног суда да нема доказа да су окривљени Небојша Стојковић, Драган Савовић и Ненад Перић извршили кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из чл. 114. ст. 1. тач. 3. у вези са чл. 33. КЗ РС. Наиме, суд је прихватио и ценио све писмене доказе изведене током поступка као јасне, логичне и подобне да се из њих утврде све чињенице које су релевантне за доношење одлуке у овој кривично-правној ствари и то исказ супруге оштећеног [REDACTED], као и исказе сведока критичног догађаја, [REDACTED], који се нису могли изјаснити, нити су могли препознати лице које је критичном приликом усмртило оштећеног [REDACTED] нити су имали сазнања да ли су се критичном приликом у возилу „Ауди“ из којег је пущано на оштећеног [REDACTED] налазила једно или више лица. Првостепени суд је утврђујући у потпуности чињенично стање извео као доказ и ценио и извештај криминалистичко техничког прегледа лица места, као и допуну истог, те налаз и мишљење вештака балистичара градског СУП-а дипломираног инжењера Милутина Вишњића, као и налаз и мишљење судског вештака медицинске струке др. Зорана Станковића, те налаз и мишљење вештака балистичара Милана Куњадића, а које налазе и мишљења је суд правилно и по налажењу овог суда и прихватио јер су исти дати у складу са правилима струке. Исказ сведока [REDACTED] по налажењу овог суда правилно првостепени суд није прихватио о чему даје јасне разлоге на страни 136 образложења побијане пресуде, из разлога што се исти нејасан, а и у супротности је са другим изведеним доказима. Ценећи све изведене доказе, првостепени суд је правилно и по мишљењу овог суда нашао да наведени докази не чине јасну и противречну целину, те да између њих не постоји чињенични склад те из тих разлога првостепени суд није могао на несумњив начин да закључи да су окривљени Небојша Стојковић, Драган Савовић и Ненад Перић извршили кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из чл. 114. ст. 1. тач. 3. у вези са чл. 33. КЗ РС, те их је стога применом одредби чл. 355. тач. 3. ЗКП-а ослободио од оптужбе.

Неосновани су жалбени наводи јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Београду, окривљених Горана Павловића, и бранилаца окривљених Зоре Добричанин, Боривоја Боровића, Ненада Буље, Немање Васиљевића и Миле Јанковића, којима се оспорава првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији.

Испитијући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичним санкцијама,

Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд, приликом одлучивања о избору врсту и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима, имао у виду све околности из члана 54 КЗ-а које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена.

У односу на окривљеног Небојшу Стојковића, на страни окривљеног првостепени суд је од олакшавајућих околности напао и ценио његове породичне прилике, ч.

од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио
правостепени суд имајући у виду наведене
околности окривљеном најпре узео као утврђену казну затвора у трајању од
две године за кривично дело изнуде у покушају из [REDACTED] КЗ РС у
вези са чланом 19 КЗ СРЈ на коју је осуђен пресудом Окружног суда у Београду

притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003.године, и који притвор се окривљеном рачуна од 29.03.2003.године, када је лишен слободе па до 27.02.2006.године када је пуштен на слободу, и на основу одредбе члана 197 КЗ-а према окривљеном Небојши Стојковићу изречена је мера безбедности одузимања предмета и то оружја, експлозива и муниције како је то ближе наведено у изреци пресуде по врсти и количини, за шта је у образложењу пресуде суд дао разлоге које у свему као правилне прихвати и Апелациони суд у Београду, правилно налазећи по мишљењу овог суда а имајући у виду степен повреде заштићеног добра те степен кривице окривљеног да ће се казном затвора на коју је окривљени осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ-а у оквиру оште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ-а.

У односу на окривљеног Ненада Перећића првостепени суд је од олакшавајућих околности ценио

затим му утврдио појединачне казне за кривична дела за која је оглашен кривим првостепеном пресудом, да би га применом одредби члана 60 и 63 КЗ-а осудио на јединствену казну затвора у трајању од пет месеци у коју казну је окривљеном урачунао и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног

суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003.године, и који се притвор окривљеном рачуна од 29.03.2003.године када је лишен слободе, па до 27.02.2006.године када је пуштен на слободу, да би му на основу одредбе члана 246 став 7 КЗ-а од окривљеног Ненада Перића одузeo 0,73 грама опојне дроге марихуане, а на основу одредбе члана 83 став 1, 5 и 6 КЗ-а према окривљеном Ненаду Перићу изрекао меру безбедности обавезног лечења наркомана која ће се спровести на слободи и не може трајати дуже од три године, за шта је у образложењу пресуде суд дао разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду правилно налазећи по мишљењу овог суда а имајући у виду и степен повреде заштићеног добра те степен кривице окривљеног да ће се казном затвора на коју је окривљени осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ-а а оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ-а,

У односу на окривљеног Ђорана Павловића, првостепени суд је од олакшавајућих околности исти:

пресуде да би га применом одредби члана 60 и 63 КЗ-а осудио на јединствену казну затвора у трајању од девет година и четири месеца, у коју казну је окривљено урачунао и време ипроведено у притвору по решењу дежурног истражниог судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003.године, а који се притвор окривљеном рачуна од 29.03.2003.године када је лишен слободе па надаље, а затим на основу одредбе члана 245 став 4 КЗ СРЈ према окривљеном Горану Павловићу изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 1.634,047 грама опојне дроге хероина и 174,51 грам опојне дроге кокаина, за шта је у образложењу пресуде суд дао разлоге које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд у Београду, правилно налазећи по мишљењу овог суда, а имајући у виду степен повреде заштићеног добра те степен кривице окривљеног да ће се казном затвора на коју је окривљени осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ-а а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ-а.

У односу на окривљеног Предрага Вујишића, првостепени суд је од олакшивајућих околности ценио

62

[REDACTED] а затим га је даљом применом одредбе члана 60 и 63 КЗ-а осудио на јединствену казну затвора у трајању од нет година у коју казну је окривљеном урачунало и време проведено у притвору по решењу дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Ки.бр.557/03 од 17.04.2003.године а који притвор му се рачуна од 29.03.2006.године када је лишен слободе па до 27.02.2006.године.

На основу свега наведеног, применом одредби члана 388 и 391, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар,
Јулијана Таталовић,с.р

Председник већа-судија,
Синиша Важић,с.р

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић